

Turi Attila búcsúbeszéde

„Isten szalmaszálán / rezgő buborék...”

Így tapasztalta meg Buda Ferenc költőként az emberi, s így a saját létezését. Ebbe a képbe, két rövid sorba beletömörített fényt, csillogást, tükröződést, és a végtelen törekenységet.

Tisztelt Családtagok, tisztelt Gyászolók! A Magyar Művészeti Akadémia nevében tiszteletteljes főhajtással búcsúzunk akadémikustársunktól, a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagjától, a költőtől, írótl, műfordítótól.

Buda Ferenc életpályáját és költészetét meghatározta a közösségért érzett felelősségvállalás. Azok közé tartozott, akik nemcsak költészetükkel, hanem életükkel adtak példát bölcsességre, tisztaszívűségre, küldetéses életre. Az életet és a költészetet ugyanazzal a mércével mérte.

Egyik monográfiusa szerint Buda Ferenc költészetének legtöbbet használt kulcsszava a „szív”. A fogalmat olyan szimbólumként fogta fel, mely kifejezte az egyéniség teljességét, a teljes emberség vállalását. Ha valaki szívéből beszél és cselekszik, az önazonosan beszél és önazonosan cselekszik.

„Jól sejtem? Jövő a mában

rejtőzik, mint füst a fában,

vagy: fenyőszál a csírában –

remény az idő falában.”

Erőt adó örökség e néhány sor a páratlanul gazdag költői életműből. Emlékeztetik a jelen évszázadot formáló embert, hogy a ma tetteiből, alkotásaiból lesz a holnap. Buda Ferenc – összhangban a Magyar Művészeti Akadémia küldetésével – tudta és vallotta, semmihez sem fogható, nagy tétellel bír, hogy itt és most milyen alkotásokat, szellemi és képzőművészeti műveket hagyunk az utókorunkra.

„Biztos vagyok benne, hogy a Legfőbb Hatalom, akiben én hiszek, nekem is szánt egy szerepet – következésképpen szánt egy helyet is, egy színteret, ahol a történet, az én történetem lejátszódhat” – mondta egy interjúban.

Mi, akik most itt vagyunk: gyászolók, családtagok, tisztelők tudjuk, hogy bár egy fejezet valóban lezárult, de a teljes történet még korántsem ért véget. Buda Ferenc elfoglalta székét a Mennyei Akadémián, és ránk bízta, hogy ennek a kristálytisztaságú, súlyos tartalmakat hordozó életműnek a mélységeit egyre jobban megértsük, hozzá egyre jobban felnőjünk, és megőrizzük az utánunk jövő nemzedékek számára is. Mindent megteszünk, hogy ez így legyen.

„hurokban vergődő madár –

s határon túl egy új határ.”

Akadémikus úr, felejthetetlen Buda Ferenc! Isten Veled!

(Elhangzott 2025. október 3-án Buda Ferenc temetésén, a Kecskeméti Köztemetőben.)